

EL NADAL A LA MASIA

Brots nadalencs recordats amb nostàlgia. La joia i la solitud es complementen; l'esperit gaudeix de la mística pau nadalenca contemplant la família arraulida al redós de la llar on flamegen gruixats tions que donen escalfor i vida, mentre s'espera l'hora de la missa del Gall amb joia i recolliment; la xemeneia fumeja, el bestiar fa dringar les seves esquelles mentre remuga el menjar que ha pasturat pels pendissos; el gamarús fa el seu alegroï cant dalt la cinglera anunciant les pròximes neus; les comes i serralades retallen el cel estrellat. Tot és pau i solitud mentre la campana de l'església o l'ermita recorda el celestial esdeveniment i convida a la missa del Gall (que antigament en deien de Matines i se celebrava a les cinc del matí) on acudeixen tots els vilatans, pagesos i pastors, a cantar joliues cançons al Déu infant mentre l'adoren amb santa devoció i alegria.

Com diu la cançó: " després de matines farem bones escaldines".

Quan la missa de les Matines se celebrava a les cinc del matí, en tornar a casa no hi mancava la coca ensucrada i la xocolata desfeta i el gotet de vi dolç o barreja. Hi havia cases que acostumaven a menjar bones torrades de pa amb allioli i el gotet d'aiguardent. Avui, que és costum de celebrar la missa del Gall a la vesprada o a mitja nit, encara hi ha pobles pagesívols que després de la missa encenen un foc al mig de la plaça i al mateix temps no hi manca una bona botifarrada per a tothom amb el porró del bon vi que va donant la volta.

És ja el dia de Nadal, dia joliu i festiu; tot el que a la vigília respira místic recolliment s'ha convertit en un esclat de joia i alegria; compareix la fillada, temps ha allunyats pels afers de la vida, és l'hora de gran emoció mentre es comparteixen tendres salutacions amb gran satisfacció. Tot seguit és l'hora del dinar de la gran diada; tothom a la llarga taula de la sala. No hi mancarà la sopa torrada amb pelotilles i el gall (o esgarrapa-pallers) assaonat amb abundor de blat de moro i ordi de la collita; tal vegada unes bones costelles del xai escollit del ramat. Tampoc no hi mancarà l'escumós xampany o cava, torrons, neules i altres ingredients.

L'alegria és completa mentre s'esgranen els comentaris afectuosos, temps ha desitjats. El sobretaula es fa llarg, mes el dia és curt. Ben aviat els familiars se'n van, queda un buit nostàlgic.

Ara, el bestiar remuga plàcidament dins del corral, el gamarús fa els seus murmuris alegrois dins la boscúria, el pessebre rau en el lloc graciosament escollit; la llar de foc flameja, tot és pau i mística alegria: encara és Nadal!.

Jordi Sanglas
Novembre 1994